

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EĞLENELİM ARKADAŞLAR



GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

AZİZ NESİN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EĞLENELİM ARKADAŞLAR AZİZ NESİN



-Haydi, yukarı çıkalım, dediler.

-Ne yapacağız? dedim.

-Ne demek? Yukarıda ne yapılır? Eğlencemiz biraz.

Necmi Bey, eskiden öğretmenmiş. Sonradan hazır elbisecilğe başlamış. En azından altmışlık var. Çok da şişman bir adam.

Klişeci Vartan, koluma yaptı:

-Eğlenelim yahu... dedi.

-Çok isterim ama, isim var! dedim.

İki yüz doksan odalı büyük bir handa yazhanem var. Handaki komşularımızla günden güne dostluğumuz ilerledi. Her akşam yazhaneye geliyorlar:

-Haydi yukarı çıkalım, eğlenelim! diyorlar.

"Yukarı" dedikleri yer Beyoğlu. Uzun zaman kendimi tuttum. Sonradan dayanamadım, ben de onlarla gidip eğlenmeye karar verdim. İsten gücün yorgundum. Sonra da arkadaşların nasıl eğlendiklerini merak ediyordum.

Bir akşam yine altışı birden

geldi. Necmi, Vartan, Komisyoncu Celal, Mücellit Apti, Nail Bey, bir de adını bitirli öğrenemediğim, Abajur dedikleri bir arkadaş.

Abajur, onun soyadı mı, yoksa lakabı mı, bilmiyorum. Ona herkes Abajur diyor. Belki de kafasının abajur tablası gibi geniş kulaklarının da ampul gibi büyük oluşundan böyle diyorlar.

Komisyoncu Celal,

-Haydi, bu akşam eğlenelim biraz, dedi.

Daha ben sesimi çıkarmadan

Nail Bey.

-Boşuna çağırma, gelmez o! dedi. İki aydır her akşam çağırıyoruz, geliyor mu?

Mücellit Apti,

-Çalış, çalış, ne olacak? dedi. Balahım bu paraları nereye koyacaksın? Bir akşam bizimle gel.de, sen de eğlen biraz...

Abajur, koca başını durmadan sağa sola sallayarak,

-Hiç anlamam! dedi. Akşam kadar çalıştıktan sonra, bir insanın akşamleyin biraz eğlenmesi haklıdır.



-Geliyorum, dedim. Bu akşam ben de sizinle geliyorum...

-Hay yaşıaaa... Eğlenelim be. Akşamız birden, bir dolmuşa sıkıştık. Beyoğlu'na çıktık. Vartan,

-Yazlık aile bahçesine mi gidelim? dedi.

Necmi Bey,

-Orada iyi servis yapmıyorlar. En iyisi Todorı, dedi. Taze balık yeriz.

Mücellit Aptı,

-Samanlık'a gidelim! dedi.

Şaşırđım.

-Samanlık mı? diye sordum.

-Meyhanenin adı öyle Samanlık deniyor!

Gidilecek yerde bitürlü anlaşıyorlardı. Hepsi ayrı ayrı yerlere gidelim, diyor, birinin gidelim dediği yerü bürleri,

-Orası bodrum bu sıcakta oturulmaz...

-Orasının mezeleri bozuk,

-Orası çok kalabalıktır.

Diye beğenmiyorlardı.

Sonunda Necmi,

-Sen söyle, nereye gidelim? diye bana sordu.



Hangi konuda olursa olsun, bilgisizlik kötü. Ben eğlence yerlerinin hiç birini bilmediğim, arkadaşlarım gibi akşamları Beyoğlu'na çıkıp eğlenmediğim için

-Siz her akşam nerede eğleniyorsunuz, yine oraya gidelim, dedim.

Ahajur,

-Olmaz, dedi. Sen aramıza ilk katlıyorsun. Bu gece siz olan bir yere gidelim... Bir iyice eğlenelim.

Ahajur'un dediğine uyuldu. Büyük, çok kalabalık bir gazi-

noya gittik. Garsonlar bizim arkadaşları tanıdıkları için, içertisi o kadar da kalabalıkken, sahnenin dibinde bir masa kurdular.

Gazinodaki kadınlı erkekli kalabalığı, renkleri, sahnenin yaldızlı perdesini görünce, hele burnuma buram buram anason kokusu da çarpınca, kendi kendime,

-Hey avanak! dedim. Şu dünyaya eşek geldin, eşek gidiyorsun. Çalış babam çalış... Ne olacak bunun sonu?



Akşam tavuk gibi yat, sabah er-
kerden işe... Bak, herkes nasıl
 eğleniyor... İnsan bu dünyada
 yaşadığı kadar yaşar.

Garson gelmişti, Nail Bey:
-Önce rakı! dedi. Büyük şif-
şe getir!

Garson,
-Meze? diye sordu. Sıcak et,
bişey ister mi?

-Beyin salatası, cacık, pilaki,
turşu...

Vartan,
-Çiğer tavası, beyaz peynir,
dedi.

Sahnedeki fasıl heyeti cırcu-
nadayken, biz de kadehleri kal-
dırdık:

-Şerefinize...
-Sağlığımıza...

Ne kadar zamandır şöyle bir
 eğlenmeye içimde istek varmış.
 Buzdan dışı buğulanmış rakı ka-
 dehini bir dikişte yuvarladım...
 Sahneye bir okuyucu kadın çıktı.
 Atatürk'ü ille içki içip dinleye-
 ceksin. Atatürk'ü sevmeyenlere
 şaşarım. Gelsinler, bir küçük şif-
 şe devirsinler de, öyle dinlesin-
 ler bakalım Atatürk'ü.

EĞLENELİM ARKADAŞLAR AZİZ NESİN



İkinci, belki üçüncü kadehtey-
 di, Necmi Bey,
-Ah rahmetli, dedi. Ne kadın-
 dı... Öyle bir kadın daha dünyaya
 gelmemiştir.

-Hangi kadın? diye sordum.

-Valde merhum! dedi.

Kılışçı Vartan, istem yolu-
 verir gibi puflamaya başladı.

-Ne oldu Vartan? dedim.

"H" sesini ta ciğerinden sö-
 küp getirerek:

-Ah, ah... dedi. İçerim yam-
 yor... Velâkin ben bunun acısını
 onda bırakmam.

-Kadın dalgası mı?
-Karı işi değil, miras mese-
 lesi.

Mücellit Aptl, içimizde en
 bızlı... Biz üçüncü kadehleri i-
 çerken, o, belki altıncı kadehi i-
 çiyordu. Çatalını tabağın kenarı-
 na vurmaya başladı. Gazinoda o-
 nun gibi çatalım tabağına vura-
 rak garson çağırın belki kırk ki-
 şî olduğundan, sahnedeki saz se-
 sine karışan çatal sesini garson-
 lar ayırt edemiyorlardı.

Hem de bu çatal sesine aldı-
 rış eden vaktü. Çünkü müşterile-



rin bazıları çatalı tabağa vurarak saz talamına uyuyor, şarkı söyleyen sahnedeki kadına tempotutuyor, bazıları da garsonu çağırıyordu. Kimin tempo tuttuğu, kimin garsonu çağırduğunu belli değildi. Mücellit Apti, o kadar kızdı ki, bir çatal vuruşuyla tabağı iki parça yaptığı gibi, bariton sesiyle de,

-Garsooon! diye feryadı baştı.

Garson, sıkışık masalardan yanımıza kolay yaklaşamadığını -dan, ellerini, kollarını yana açıp ne var işareti yaptı.

-Bir şişe daha...
Necmi Bey,
-Ah anneciğim, ah anneciğim. diye durmadan mızıldanıyor.
-Başınız sağ olsun! dedim.
-Sen sağol! dedi.
-Yeni mi vefat etti valideniz?
-Yeni değil, yeni değil ama kardeşim, ateşi hâlâ şuramdadır. Aşağı yukarı kırk yedi sene oldu. On üç, on dört yaşında var yoktum.

Abaşur,
-Şeytan diyor ki, dedi, kalk git, karımın evine dayan. De ki... Abaşur ağlamaya başladı. Na-



il Bey'in hiç sesi çıkmıyor. Daha ilk kadehi içer içmez, uyuklamaya başladı. Çenesi hep göğsüne dayalı.

-Şerefe! diye kadehleri kaldırıırken, Nail Bey'i dürtüyorlar. Nail Bey, gözlerini açıp açmadığını belli olmadan kadehi yutuyor, sonra yine uyuklamaya başlıyor.

İkinci şişe de geldi. Mücellit Nuri, garsona söylemediğini bildiriyordu. Garson sesini çıkarmadı ama, herifin içinden geçenler belli. "Ulan dua et müsterisin, yoksa seni bir lokmada yedim

ya..." Garsonun içinden geçen hissettiren olmaz şey değil. Mücellit Apti, öyle ufak tefek bir adam ki, garson onu çatalına takıp bir lokmada yutabilir. O kadar yumuşak huylu olan Mücellit Apti'nin bu aşamaki kabadayılığına şaşmamak elde değil. Ne oldu bu Apti'ye? Barut kesildi. Garson, elinden yakasını kurtardıktan sonra bu sefer, sahnedeki dümbelekçiye saldırmaya, sövmeye başladı. Dümbelekçi usulsüz dümbelek çalıyormuş.



Arkadaşlar arasında içki so-
rasında en beğendiğim komisyon-
cu Celâl. Ne Necmi Bey gibi "Ah
anacığım !" diye ağlıyor, ne Nail
Bey gibi uyukuyor, ne de mücel-
lit Aptî gibi ona buna saldırıyor.
Tatlı tatlı askerlik anılarını an-
latıyor.

-Sizden iyi olmasın, Sabri Bey
adında bir yüzbaşımız vardı. Ben
en çok onun biricik oynamasına ba-
yılırdım. Kardeşim, bir biricik oy-
nardı...

Komisyoncu Celâl, saçları dö-
külümüş, sıksa bir ihtiyar. Acaba

üçüncü, dördüncü kez ihtiyat as-
kerliğe mi aldılar da askerlik
anlarına bu kadar bağlı diye me-
rak ettim.

-Bizim tümünde, benim yüz-
başım Sabri Bey gibi biricik oyna-
yan yoktu. Hiç unutmam bir gece
Orduevinde...

-Celâl Bey, yeni miterhıs ol-
dunuz? diye sordum.

-Ammma yaptın! dedi. Birin-
ci Dünya Harbî daha yeni başla-
mıştı. Şimdi Sabri Bey, kimbilir
paşa mı oldu, emekli mi oldu,
kimbilir... Sağsa kulakları çın-

lasın, öleürse Allah rahmet ey-
lesin! Bir gün biz bu Sabri Bey'le
Kılıgci Vartan, başı göğsünün
üstüne düğmüş uyuklayan Nail
Bey'i dürttü.

-Şerefe Nail Bey...

-Sıhhatinize...

-Afiyet olsun...

Vartan, korkunç bir cinayet
planı anlatıyordu:

-Ben malda değilim... Ama
hakımı yiyorlar! Bazel bir,
Kevork ik, Artin üç, Jirayer dört,
Karabet beş... Hepsine bir ta-
banca vermez...

-Hediye mi edeceksin? diye
sordum.

Kanlanmış gözleri yuvaların-
dan fırladı:

-Bunlarnan kardeş çocukla-
rınız! Hepsini eşek cennetine
göndereceğim."

Mücellit Aptî, üç masa ileri-
mizde oturan İki kişiye kadehini
kaldırdı:

-Şerefinize arkadaşlar!
Onlar da şerefe kadehlerini
kaldırdılar.

Aptî'ye,

-Tanıyor musun? dedim.



- Ne demek, hep bir Allah'ın kulu değil miyiz?

- Belki dinsiz bunlar...

Apti kızdı, bağırdı :

- Beni Adem değil miyiz zulan. Kardeş sayılırsınız.

Mücellit Apti, şereflerine kadeh kaldırdığı o iki adamı da bizzim masaya çağırdı. Dokuz kişi olunca ilk masayı birleştirdik.. Yeni gelenlerle tanıştık.

Nail Bey'i de uyandırıp tanıştırdılar. Biri fotoğrafçıymış, biri de eczacı kalfası, ..Necmi Bey'in kimseyi dinleyecek hali yok. İki gözü iki çeşme,

- Ah anneliğitim... Ne kadındı be, diye kırk yedi yıl önce ölen annesine ağlıyordu.

Komisyoncu Celal

-Briç dedin mi, benim yüzü başı, diyor, namussuzum bütün tümende yüzbaşı Sabri Bey'in üstüne briç oynayan yoktu. Kardeşim.

Mücellit Apti, masaya çağırdıklarını unuttu. Şarkacı kadınlardan birine boş raka şişesi ni fırlattı. Birden ortalık karıştı. Herkes üstümüze yürüyünce, zavallı Apti de, kendini korumak zorunda kaldı. Boyu da ufak olduğundan, bıçağını çekip masanın



üzerine fırladı. Ortalık meydan muharebesine dönceği sırada, arkadaşlarımızın en kabadayısı olan Apti'yi, şef garson, kolunun altına sılaştırıp, bohça gibi yerine oturttu.

Yeni gelenlerden fotoğrafçı, -Bu memleketi önce vicdan hürriyeti lazım ! dedi.

Abajur da ağlamaya başladı. - Ayıp ! dedim. Bir kadın için ağlanırmı ? Kadın seninle evlenmiyor mu ?

- Ben evliyim ! dedi.

- Karımı boşta.

- Sevdığım kadın da evli.

Kadın sana yüz vermiyor mu ?

- Kadın beni tanımıyor ki...

- Bir yolunu bul, tanış...

- Adresini bilmiyorum. Önceki yıl sinemada görmüştüm. Taldip ettim. Derken arabaya binip gittiler. Bir daha kadının izini bulamadım...

Abajur,

- Bu aşk, beni iflah etmez! diyerek göğsünü yumruklamaya başladı.

Eczacı kalfası, fasulye pilâ - kışını beğenmedi.



- Fasulye pilâkdsini benim a-
ilem yapın da, görün ! dedi. Par-
maklarınıza yersiniz.

Ondan sonra hep ailesinin-Ka-
rısının- yaptığı fasulye pilâkdsi-
ni anlattı.

Dördüncü şişe gelince, Nail
Bey'i dürtüp uyandırdık... Nec-
mi Bey, sandalyeden kayarak ma-
sanın altına yuvarlanmıştı. Orada
masanın bacağına sarılmış, ş,

- Ah anneciğim... Beni öksüz
bıraktın ! diye ağlıyordu.

Biraz sonra eczacı kalfası da
onun yanına indi. Atlesinin yaptı -
ğı fasulye pilâkdsini anlatmaya
başladı.

Vartan, yumruğunu masaya
indirdi:

- Zabel bir, Kevork iki, Artin
üç, Jirayir dört... diye öldüre-
ceği insanları saymaya devam etti.

Önce vicdan hürriyeti, diye
bir nara duydum. Sonra ortahğin
nasıl birden karıştığını anlayama-
dım.

Koca salon birden boşalmıştı.
Bizim her birimizi iki üç garson
yakalamıştı. Mücellit Apti'nin, e-
lindeki bıçakla, havada uçtuğunu
gördüm. En yüksek feryat Aba-
jur'unkiydi.

- Bu aşk beni iflah etmez. Bı-
rakan kendimi öldüreceğim !

- Pilâkiyi benim ailem yapın.
Ne pilâk yapar...

- Ah anneciğim.. Beni öksüz
bıraktın da nerelere gittin ?

- Birş dedin mi bizim yüzba-

şı Sabri Bey.. Hiç unutmam.

Kendimi sokakta buldum. Nail
Bey yanı başımda kaldırırma u-
zanmış uyuyor, kışgıcı Vartan da
ona, miras işi yüzünden beş ak-
rabasını nasıl temizleyeceğini an-
latıyordu. Garsonun bohça gibi
kaldırıp merdivenden aşağı fı-
lattığı mücellit Apti,

- Ufak... Ben adamın, diye
karanlığa sövüyordu. Necmi Bey,
"Ah anneciğim !" diye ağlarken,
Abajur da sevdiği kadın uğruna



göğsünü yumrukluyordu.

Ne yaptığını hiç bilmediğim gibi, bir zaman sonra, ipin ucunu iyice kaçırdığımdan, olup bitenlerin de hiç birini hatırlamıyorum.

Ertesi akşam, arkadaşlar yine yazıhaneye geldiler; Necmi Bey, Kişeci Vartan, komisyoncu Celal, mücellit Apti, Nail Bey, Abajur..

Mücellit Apti,
- Velâkin dün gece iyi eğlen-
dik, dedi

- Gözün neye morarmış Ap-
ti? dedim.

- Demin kapıya çarptım da.
Senin de dudağın şiş, ne oldu? di-
ye sordu.

- Bilmem... Uçuklamış gali-
ba. dedim.

Nail Bey,
- Haydi yukarı çıkalım, dedi.
Ben,
- Çıkalım ya. eğleniriz biraz.
dedim.

Artık hayatın tadını anlamaya

başladım. Her akşam "Yukarı"ya çıkıp eğleniyoruz. Yalnız bir ak-
şam önce gittiğimiz bir yere, üs-
tünden bir hafta geçmeden git-
miyoruz. Bir hafta sonra gidin-
ce de, hiçbir şey olmamış gibi gar-
sonlar, gazinonun sahibi bizi gü-
ler yüzle karşıyorlar. Bizi ta-
nıdıklarından, adımızla,

- Buyrun! diyorlar.

Geçen gece bir gazinoda Mü-
cellit Apti yine bir çıkarmıştı.
Polisler işe karışacak oldu. Gar-

sonlar bırakmadı.

- Aman abı, onlar yabancı de-
ğil, daimi müşterimizdir... Sen
zahmet etme, biz döğeriz, dediler

Çalış çalış sonu yok. İnsan ha-
yatta eğlenmesini de bilmeli.

Üzerinize âfiyet, bu akşam yit-
ne üstümde bir kırıklık var, yü-
zümün sol yanı da çürümüş. Bir
yere mi çarptım, nedir...

SON